

har dannet en Havn, som ved en tilstrækkelig Udykning vistnok vil frembyde en fortrinlig Tilflugtsplads for Skibe. Kristiansø har tidligere været benyttet en Del, men det har viist sig, at den ikke egner sig dertil. Havnen ved Kristiansø er for det Første lille og altså aaben; man har endog Exempler paa, at Skibe have lidt Havari i selve Havnen. Dertil kommer, at der paa Kristiansø er fuldstændig Mangel paa Beddinger og Haandværkere, som kunne istandsætte Skibe, naar de have lidt Havari, og der er jo en 2 à 3 Mil til Fastlandet, saa jeg tror ikke, at Kristiansø vil kunne egne sig som Tilflugtshavn, tilmed da Selskabet omkring Bornholm, som tidligere gif mellem det Nordlige af Bornholm og Kristiansø, nu paa Grund af Anlæget af Fyret paa Dueodde ved Nexø, i Reglen eller meget ofte gaar Syd om Bornholm. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale disse to Vædringsforslag til det høie Thing. — Der er endnu et Vædringsforslag, stillet paa Kultusministeriets Budget, som jeg ogsaa skal tillade mig at anbefale med et Par Ord. Vædringsforslaget, som er stillet udenfor Vædringsforslagslisten til Konto VI. A. 1 under Nr. 3, gaar ud paa, at der til Forsøgelse af Professor Serichaus livsvarige Hædersgave bevilges 1,000 Kr. Jeg skal i den Henseende blot kortelig fremhæve, at Professor Serichau, som allerede i en Række Aar har været anset for en af Nordens største Billedhuggere, i den senere Tid har havt Leilighed til at vise sin Interesse saavel overfor Staten som overfor Rigsdagen. Det er bekendt, at Professor Serichau har modelleret en Buste af afdøde Oberst Scherning, som nu vil blive opstillet i Finansudvalgets Lokale. Det er endvidere bekendt, at Professor Serichau har skænket en stor og værdifuld Samling af sine Arbejder til Staten. Det er ikke som noget Væderlag for disse Tjenester, at jeg mener, man skulde yde den aldrende Kunstner denne Hædersgave; det bør og skal ikke være Andet end en ren og skjær Hædersgave, som Manden i høi Grad fortjener. Den skal være et Udtryk for den Paakjænnelse, som Staten og Folket nærer ligeoverfor hans Virksomhed, den skal være en Opmuntring for ham paa hans ældre Dage og et levende Mindesmærke fra Folk og Stat om Paakjænnelse af hans Fortjeneste. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig ogsaa at anbefale dette Forslag til det høie Thing.

Tauber: De to Vædringsforslag, som den ærede sidste Taler i Forening med flere andre ærede Medlemmer har stillet til § 27 udenfor Vædringsforslagslisten under Nr. 8 og 9, skal det være mig en Glæde at stemme for. Hvad det første Forslag angaar, da ønsker jeg Intet hellere end at skaffe de Beboere, som bo ved Sernbanen, men som ere udelukkede fra at bruge denne, fordi de ikke have en Station, Leilighed dertil,

og idet jeg er sikker paa, at den høitærede Minister vil gaa ind paa Oprettelsen af en Goldeplads paa det betegnede Sted af Vædringsbanen, haaber jeg, at han vil udstrække en lignende Velvillie til den sjællandske Vestbane og andre sjællandske Baner, som han endnu ikke har betænt med et saadant Gode. Det andet Vædringsforslag, som angaar Nedsættelse af en Kommission til Underfølgelse af de stedlige Forhold i Anledning af forskjellige Havneanlæg i det nordlige Sjælland og paa Bornholm, skal jeg ikke opholde mig videre ved, efterat vi nu have hørt det ærede Medlem udtale sig derom. Jeg begjærede egentlig Ordet for at udtale mig om et enkelt Vædringsforslag, som jeg i Forening med et andet æret Medlem har stillet under Nr. 25 paa Vædringsforslagslisten. Dette Forslag gaar ud paa, istedetfor det Forslag, som den høitærede Minister har stillet angaaende et direkte Tilskud af Statskassen til Opførelse af en Kirkebygning i Laarup paa Sjælland, at bemyndige Regjeringen til at afholde den samme Udgift af Stiftsmidlerne. Jeg tror, at dette er en rigtig Anvendelse af de Midler, som blive opsamlede fra Præstekaldsindtagterne til Stiftsmidlerne. Dette er en Række, som har ligget til Grund, og som er bleven fremsat ved alle de Lovforslag angaaende de geistlige Lønningsforhold m. m., som hidtil have foreligget for Rigsdagen, og efter, hvad der er oplyst fra Udvalget, er der jo nu en aarlig Indtægt af 34,000 Kr. ved Beløb, som ere dragne fra Præstekaldene, og hvoraf der kun bruges 25,000 Kr. Der er altsaa 9,000 Kr. aarlig tilovers. Der maa vel allerede være opsparet Noget i de foregaaende Aar, og jeg antager ikke, at der vil komme Mere til, thi den høitærede Minister vil jo ikke lægge Mere derhen. Jeg vil imidlertid ikke forsøge opfordre den høitærede Minister til Noget, men holde mig udenfor denne Sag. Da jeg imidlertid ikke ser, at der er nogen Grund til vedblivende at opspare de 9,000 Kr., antager jeg, at dette Overskud vil kunne faae en hensigtsmæssig Anvendelse til Kirkebygninger. Jeg skal udtrykkelig bemærke, at det ikke er alene for dette enkelte paagjældende Tilfældes Skyld, at jeg fremdrager dette Spørgsmaal, men derimod af Hensyn til en langt større Sag. Der er jo nemlig ved 2den Behandling bevilget 5,000 Kr. til Nedsættelse af en Kommission til at undersøge Kirke- og Menighedsforholdene i Midten af Sjælland, hvilken Forankalning vil føre til, at der i adskillige Aar derefter vil blive opført et vist Antal Kirker, og dette Spørgsmaal vil jo da faae en større praktisk Betydning. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg igrigt skal afvente den høitærede Ministers Udtalelser derom. Det er jo en Selvfølge, at, hvis Ministeren faar sine egne Forslag vedtagne, saa vil der ikke blive Penge nok tilovers, men jeg tvivler om, at han faar sine Forslag vedtagne, og saa var det jo ret hensigtsmæssigt, om man kunde faae disse